

E Pastër Përsëri

Nga Don Nelson

(Bazuar në një ngjarje të vërtetë)

Kjo ngjarje ndodhi në SHBA.

Emilia qëndronte në ujë me babin dhe buzëqeshte. E kishte pritur këtë ditë për javë të tëra! Zemra po i rrihte fort ngaqë nuk ishte zhytur ndonjëherë më parë nën ujë. Por ishte aq e lumtur që do të pagëzohej ashtu siç bëri Jezu Krishti.

I mbylli sytë dhe e dëgjoi babin të thoshte lutjen e pagëzimit. Më pas ajo e zuri hundën me dorë, i mbylli sytë dhe i përkuli gjunjët teksa babi e zhyti nën ujë.

Babi e nxori shpejt nga uji dhe ajo kullonte e tëra. Emilisë iu desh të fshinte sytë, por ishte duke buzëqeshur. Tani ndihej ndryshe. E pushtoi një ndjenjë e re dhe e lumtur. Donte që të vazhdonte të ndihej ashtu përherë!

Babi e përqafoi fort. *E di se si të vazhdoj ta ruaj këtë ndjenjë,* – mendoi Emilia. *Gjithçka që më duhet të bëj, është të zgjedh të drejtën dhe të jem si Jezu Krishti.* U ndje e sigurt se mund ta bënte këtë gjë.

Kur mbërritën në shtëpi, Emilia shkoi me vrap nga makina te dera e shtëpisë. Po kështu bëri edhe vëllai i saj katërvjeçar, Xhona. Sapo Emilia arriti te dera dhe filloi ta hapte atë, Xhona ia kapi fundin dhe e tërhoqi fort.

“Mos!” – bërtiti Emilia. Ajo e tërhoqi fundin nga duart e tij. Pastaj ia bllokoj rrugën kështu që ai nuk mund të hynte brenda i pari. Sa e zemëruar u ndje!

“Nuk munda ta zgjidhja të drejtën as për një ditë!” – mendoi Emilia.

Befas ajo ngriu. Një ndjenjë e tmerrshme e pushtoi. Bëri mënjanë dhe e la Xhonën që të vraponte brenda.

“Më fal!” – thirri ajo pas tij. Sapo kishte bërë një zgjedhje të gabuar. Shpëtimtari nuk do t’i kishte bërtitur Xhonës. Si mundi ta prishte punën që tani? Ndjenja e saj e re e lumturisë tashmë ishte zhdukur.

“E prisha” – mendoi ajo. *“Nuk munda ta zgjidhja të drejtën as për një ditë!”*

Të nesërmen ishte e diel. Teksa Emilia u bë gati për kishë, ajo mendoi për mënyrën se si i kishte bërtitur Xhonës. Ende ndihej tmerrësisht keq.

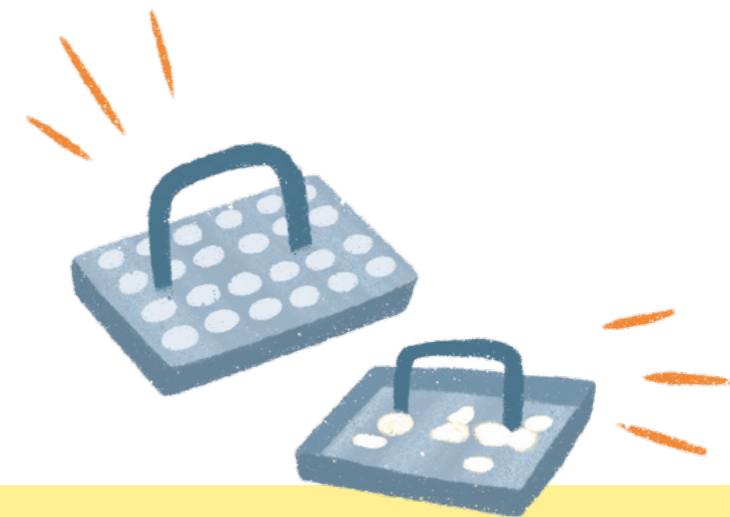
Gjatë mbledhjes së sakramentit, peshkopi i kërkoi Emilisë që të dilte përpara. Ajo do të konfirmohej. Kjo do të thoshte se do të merrte dhuratën e Frymës së Shenjtë. U ul në karrige. Babi i vuri duart me butësi mbi kokën e saj.

Emilia i mbylli sytë ndërkohë që babi filloi. Ajo e dëgjoi të thoshte fjalët: “Merre Frymën e Shenjtë”. Emilia vazhdoi të dëgjonte.

“Emili, mbaj mend gjithmonë se për shkak të Jezu Krishtit, ti mund të pendohesh kur bën një zgjedhje të gabuar” – tha babi. “Sa herë që merr sakramentit, ti mund të mendosh për besëlidhjen që bëre kur u pagëzove. Ti mund të premtosh sërish që ta ndjekësh Atë.”

Kur babi e përfundoi bekimin, Emilia u ndje e lumtur dhe plot paqe. Ajo e dinte se Fryma e Shenjtë po i tregonte se gjithçka do të ishte në rregull. Ishte në rregull që ajo nuk ishte e përsosur. Për shkak të Jezu Krishtit dhe Shlyerjes së Tij, ajo mund të pendohesh dhe të merrte falje. Asaj i vinte keq që i kishte bërtitur Xhonës dhe Ati Qiellor e dinte se ajo do të vazhdonte të përpiqej.

Emilia vuri buzën në gaz teksa ajo dhe babi u kthyen te karriget e tyre. Më pas erdhi sakramenti dhe Emilia mezi po priste për të. ●

“Kur hyjmë në shtegun e besëlidhjeve nëpërmjet pagëzimit, unë mund ta përfytyroj Atin Qiellor duke i thënë . . . secilit prej nesh: ‘Ti je fëmija im i dashur në të cilin unë kënaqem. Mos u ndal.’”

Plaku Dejll G. Renland, “Qasja te Fuqia e Perëndisë nëpërmjet Besëlidhjeve”, *Liahona*, maj 2023, f. 36.